

Att bli korsfäst med Kristus

Paulusåret, 9:e månaden, en kommentar till Gal.2: 19-20.

2009-04-16

Paulus skriver till galaterna: ” **Jag har blivit korsfäst med Kristus, men jag lever, fast inte längre jag själv, det är Kristus som lever i mig. Så långt jag ännu lever här i världen lever jag i tron på Guds son, som har älskat mig och offrat sig för mig.(2:19-20)**

På vägen till Damaskus hade Paulus mött Herren i hans härlighets glans – samme Jesus, som hade hängt på korset. Denna erfarenhet kom att stå i centrum för hans liv och förkunnelse. Aposteln har ständigt den Korsfäste för ögonen ”som har älskat mig och offrat sig för mig”. Varje delaktighet i frälsningen, som Messias och Förlossaren givit oss, är delaktighet i hans kors.

Paulus är rädd för, att de ännu knappt formade kristna i Galatien skulle bli förvirrade och ta anstöt av korset – av detta skamliga sätt Jesus avrättades på. Det som hans brev sätter emot detta, är ingen undervisning om Jesus, utan hans egen existentiella upplevelse att faktiskt vara korsfäst med Kristus. Han upplever och känner, betraktar och förkunnar den levande, konkreta Jesus Kristus, som han mött.

Paulus vill, att alla andra kristna i likhet med honom själv, ska berikas av mötet med Kristus. Jesus Kristus är riktpunkten för alla hans ansträngningar, källan till hans kraft, hans livs måttstock. Om vi följer aposteln Paulus i detta uppstår ”ett nytt sätt att vandra på jorden, ett gudomligt sätt, övernaturligt och underbart. Då vi minns alla dessa spanska författare från 1500-talet, kanske även vi skulle vilja smaka dessa ord: jag lever för att det inte är jag som lever: det är Kristus som lever i mig!” (Josemaría Escrivá, Guds Vänner 297)

För att vara kristen hör det till, att korsets närhet blir tydlig på de mest skiftande sätt. Sett i trons ljus är varje bejakat lidande på sitt sätt en delaktighet i Kristi kors. År 2005 fick vi uppleva intensivt, hur den döende påven Johannes Paulus II gick in i Kristi lidande, hur han hjälpte till att bära Herrens kors – och därigenom

förkunnade det på ett övertygande sätt. Även vårt upplevda och accepterade lidande kan bli fruktbart, om vi i det upptäcker Herrens kors och hjälper honom att bära det.

Påven Benedikt XVI säger: ”Paulus identifierar sig så mycket med Kristus, att även han, fastän han lever mitt under så många svårigheter, lever i tron på Guds Son, som älskar honom och utgivit sig själv för hans synder och för allas synder (jfr Gal. 1:4; 2:20). Denna självbiografiska utsago av aposteln blir till ett exempel för oss alla.”

Av Josef Arquero